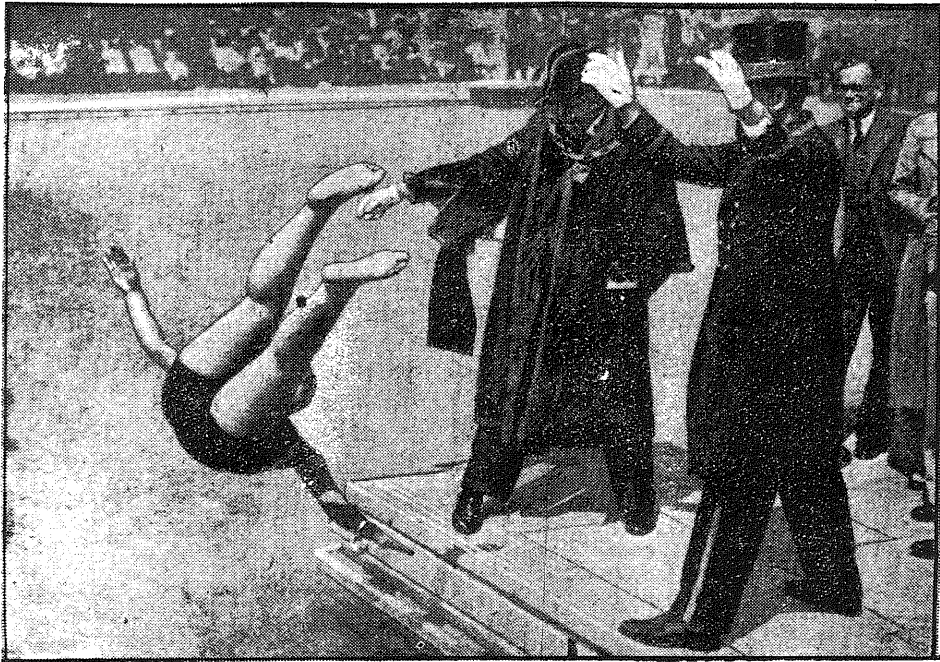

Tallinna Post

Supelasutuse „ristised“.

Laema ristitakse šampusepubelt lõhkilõõmifega. Aga et uue supelasutuse ristitaks noor tütarlaps ülepea-taela viisatasse vette, see juhtus esmaspäevselt Londoni lähedal Tottenhams. Ja vette-miskajaks oli pealegi härra linnapea J. S. Morral isiklikult ning täies ametmündris.

Väike hertsog, mis nüüd?

Edward VIII troonist loobumine uues valguses. — Kuningliku isa mure. — Tööliskorterid ja 5 miljoni eest ehteid. — Pikantne lugu Valparaíso. — Mrs. Simpsoni positiivne mõju. — Ja nüüd: elegantne, kuid tühi elu

Laemates rahvahulkades valitseb ikka veel arvamine, et Windsor hertsogi ainuüksi armastusele proua Simpsoni vastu ohverdas maailma ilusaima trooni. Tõepoolest aga abieluline proua Simpsoniga oli vaid joodjaks ettekuuldefe troonist loobumisele.

Meile, kes oluforraga on lähemalt tuttavad, oli juba algses selge, et Edward kahelkandl on kõige vähem eeldusi kuningatroonil püümisel. Pärast oli küll võrdlemisi juurepärane kõneand, mis tavaliselt kuningate juures ikka puudub, kuid seejuures ta osutus ka oma iseloomult õige pinnapeale, kergemeelseks ja seejuures ühtlasi ka ettevaatamatuseks. Selle kõige juures oli ta ise ka sellel meenel, et temast ikkagi ei saa kuigi head kuninga oia etendajat.

Juba oma varajases nooruses tähendas ta kordumist, waatamata wanemate meelehärinale, et ega tema valitsemisajaga kuningana kesta kaua. Walesi printsina andis ta kordumist oma isale, kuninga Georg 5., põhjusi etteheidete tegemiseks, et ta ei käi küllalt kombeohajelt riides ja kõnelustes avaldab end liialt vulgaarselt. Kord tähendas kuningas ka Baldwinile: „Küll teie näete, et temast midagi head välja ei tule.“

Troonile astumine ei avaldanud Edwardi iseloomu suhtes kuigi head mõju. Seniajani oli ta põlanud päris awakult seisu, kirjuti, inglise seltskonda ja samuti ka kõiki wauu kordade ja eluwalduismorme. Ta oli juba taunemat aega nii delda ameerikaniseerunud. Selle mõjul oli ta hakanud ka siis lugu pidama elegantsest ja kirewast elust, mis wiis teda lord Götie d'Alzuri, lord kaunite Austria järwe juure wõi siis jälle Palm Beachi.

Ühtlasi wõis ta sageli kõnelda wihaga inglise walitsemise kihilufinistlikult elust, tuues sellele wõrdluseks Walesi töötute rasket laadust ning White Chapeli elanike ääretult wiletsust. See kõik ei ta-

Mesimagusaid sõnu on kirjutatud Windsori hertsogi ja mrs. Wallis Simpsoni suurest armastusest ja õnnest pärast Edward VIII loobumist Briti troonist. Ja ainult head ja ikka jälle head on kirjutatud ka Windsori hertsogist endast. On ülistatud ta mehisust, rüütelikkust, arukust ja gentlemanlikku käitumist, on kirjutatud imetlevaid kiidusõnu ta elust Walesi printsina. Kuid et „ka siidkuues võivad olla kirbud“, see hakkab nüüd ilmema järjest rohkem. Hakkab ilmuma ka kirjutusi, milles valgustatakse troonist loobunud kuninga varjukülg, troonist loobumise õigeid põhjusi ja mrs. Simpsoni osa selles loos. — Avaldame allpool Šveitsi lehe „Die Weltwoche“ järele sellelaadse vägagi huvitava artikli.

Kistanud teda aga põrmugi samal ajal oma armastatule rue de la Paix kullasepa-äristelt 5 miljoni kuldrangri wääratustel ardeid ostmast, kusjuures ta pealegi juure summa alalises pidi jääma wõlgu.

Oles innukas raiutaja, oli noor kuningas tehnikalt arenenud küllaliski tugewaks ning seda asjaolu ei püüdnud ta mingil kombel ka wariata.

Siiski kusagile seltskonda minnes, wõitis ta tavaliselt ikka enne mõne cocktaili. See ei ergutanud teda aga peagu sugugi, waid wastuotsa, koguni tegi kuidagi unisemat.

Kord Valparaíso wõibides, hakkas prints hwi tunda kellegi heast seltskonnast noore ishiillanna vastu, kellega wiibis nüüd koos peagu alaliselt. Ühel päewal kutsuti Walesi prints kohaliku golfiklubis se lõunale. Soomuslikult oli siin tema jaoks warunud wästaw auukoht ja see asus — kahe wanema daami wahel. Kuid prints korraldas peol asja nii, et temale määratud autohale istus adjutant, kuna ta ise istus ühte kormallanda, koos oma sõbratariga. Wõib juba kujutella nüüd nende kahe daami kohkumist, kes olid määratud printsile lauanabriteks!

Seejuures kannatab Windsori hertsog alawäärustkomplektide all,

mis on eriti märgatavad naiste suhtes. Need alawäärustkomplektid wõimaldaksid mrs. Simpsonile ta wõidu. Ta oskas äratada printsis meelst kindlustunnet. Siit wäljundes wõiks asetada küsimus, kas ta oleks jäänud ümber kusunada kuningast ning meest. See näib kahelkandl. Siiski polnud mrs. Simpsoni mõju igas suhtes halb. Tema mõjul prints loobus cocktailidest... hakates eelistama bordeaux'd. Ta püüdis ka teda lepitada Londoni seltskonnaga.

„Peate kutsuma neli hertsoginnat einel“, ütles ta printsile kord.

„Mis? — Ka teie hakkate muutuma snobiks?“

„Et, ma pole snob, tahaksin waid teile õpetada teie ametit.“

Teineford, kui ta helistas mrs. Simpsonile Pariisi ja kurtis, et tal olewat igaw ja ta ei teadwat, kuis weeta oma pühapäew, loowitas see talle omelt kirjuti minna: „Arge unustage, et olete „defensor fidei“, nufantsja.“

Kuid kõigele sellest oli wähe, et tes-

naoliselt ka midagi positiivset abielumise läbiwiimiseks.

Kuid ta jätkis ütlema oma enesgile sõna, mis ühtis oleks jäänud hoida ära sellist asiade arengut.

Mrs. Simpson on heasüdamlik, ja kõik, kes tunnewad teda lähemalt, suhtuwad temasse hästi. Ta mõlemad abikaasad armastawad teda weel praegugi. Tema esimene mees, merewäe leitnant Spencer, telefonis talle weel mõõdnud novembris Annapoliselt ja Ernest Simpsoni praegune naine on tema sõbratar. Juba 15 aastat eest tahtis ta hüiljata Spenceri, kelt ta loosis abielluda ühe diplomaadiga, kes wähepeal on saanud laaditaks. On see naine rahaahne? Wida ka ei wõidaks, üts on kindel: ta lubas kalli raha eest awalbada ajalehtedes intsiimset oma elust. Millised on dieti need tema intsiimsemad tunded? Kõik, mis sellele wõib wastata on see, et wanaaew jodeu, sellega ta abiellus, ei emi wähiwasti sarnadust tema endiste atleetilistude meestega.

Waldnsmäärised tunnistajad räägikwad, et mrs. Simpson püüdis pögneda 1936. aasta jaanuaris, kui kuningas Georg 5. lamas surimoodil. Ta oli endale isegi koha reserveerinud laewal, mis pidi sõitma Ameerikasse. Seal ilmus äkki tema juure troonipärija, kes teda anns jääda. Ta lasi end mõjutada ja otsustas riskida mängida kõrget mängu, mis pidi temast tegema kuninganna.

Mrs. Simpson wõtab elu nii, nagu ta on. Ta on peagu aiali lõbus ning rõõmus. Ta wõetab igawustunde oma lähedusest ja ei talli, et talle igawust peale ajataks. Ja pole kangeliski kindel, et ta ei tunne igawust intsiimset kooselus Windsori hertsogiga. Talle on omistatud daw ühele anahnele naisele. On poliitilisi wõimeid. Tähtsad mehed on läinud nii kangele, et on kinnitanud, ta kasutawat kuningat selleks, et leida wõimalust heita pikku tähtsajale paberile. See näib olewat kannis usumatu.

Saksalased Hölch (ja Ribbentrop kaitstid, wõib-olla, tema laudu wõitapoliitilist mõju. Nad külastasid ta üle armastuswäärustel ja meelitus-tega. Kuid on kindel, et ta teadlikult ei osutanud neile mingeid poliitilisi teeneid. Poliitika pole tema kunningariit. See asub kuskil mujal ja ta teab seda ise.

Ameerika reporterid jutustawad imelugusid tema pulmawarustusest. Minult wiimaste päewade jooksul on ta tellinud Pariisi moemajadelt 48 lumetualetti. Ühtefokku wiimaste nädalate ostundega teeks see jada mitmelugust lumetualetti. Wõrrelhes sellega, on inglise kuninganna suwegarderob oma neljateistkümnene

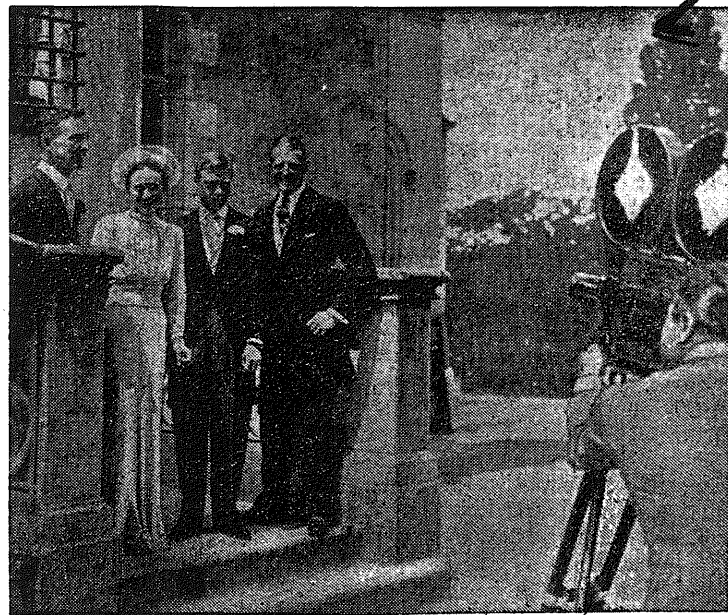

Viimne ülesvõte

Jean Harlowst, kes oma hülguse tipul suri Hollywoodis veremürgitusse.

leidida lihtsalt armetu. Ja isegi Kenti hertsoginna, „Inglismaa elegantsim naine“ wõib õigusega kaewata, et tal pol midagi selga pan-na. Üts finisetoon, hüatist ja pas-tellinise wähepealne on nimetatud „Wallasfinijeks“.

Kuid kõik see ei munda midagi sellest, et Windsori hertsoginna jäi ilma „kuninglikust kõrgeusest“ ja mis ka ei wõidaks — elegantsest ameerik-lannast ei saa kunagi tõelisi kuning-litu perekonna liiget. See on alams-line elu wõib nii mõnelegi paista kadestamiswäärseks. Kuid mehele, kes oli kutsutud walitsema maailma luurimat ning wõimsamat riiki, peab see fiiski tunduma pettumusriika ning haleda efsistentina.

Ja mis nüüd edasi?

Pulmade puhul Windsori hertsog ja ta elegantne noorik olid kogu maailma tähelepanu-keskpunktiks; neid usutleti, pildistati, filmiti ja — kadestati. Aga mis nüüd edasi? — Kas pikapeale ei muutu tüütavaks koormaks see elegantne, kuid tühi elu?

PULL

Kuri kui pull — delbake. Minul pole ühegi pulliga olnud kunagi sõbralikku vahetorda ja tarden, kas see üldse oleks mõeldav. Juba sellegi pärast, et mul on jelle looma vastu üldse teatud eelarvamised ja iga lähenemiskatse kummaltki pooli on sellega juba ette nurjumisele määratud. Vihtalt ja iga-päevases keeles delbud — ma ei lasje teda enesele ligi ega lähja ka temale ise manuliseks. Pull on mulle elus teinud paar lähenemiskatset, kuid need nurjusid, sest — tõtt delbes, lahkun jalga. Nõnda ongi tänaseni jäänud pulli hinge-elule mulle pisut võõraks ja mul ei ole mainitud eluga kohta midagi head lausuda. Kõll oleme aga sageli juba täpsa leidnud ajalehe-weergudelt kuritööde lahttrist. Ta on ühegi mõnel mabariigi kodanikul soolilad, taaja arvutatud ka pime-soolilad, päevavalgele toonud, nagu oleks tal mingit digust end kaaskodaniku siemise ellu segada. Oma kurjusega on ta juba maailmas palju pahandust teinud. Ta on ühegi mõne suurrahva moraali alla minud. Wõtame, näitaks, üldtuntud Hispaania. Pull, mõi — pehmema delbes — härg on see elukas, kes oma kurjusega on ajanud vihaile head hispaanlased. Te ütlete müdugi, et teised loomad ei vihaista iga tühja asja pärast. Selge! Pull on ikkagi üsna tüme elukas ja normaalselt arenenud kodanikul on temaga raske toime tulla. Mõeloomud ei jodi.

Atuult ecafordsete mõimetega inimesed, — ma mõtlen siin lihunikke, — ostavad käibelda pulle. Nende vahetord selle elajaloomaga on väga imperatiivne. Sõnaga — kõri maha. Kõle kuulda olnud, et pull oleks lihunikust jagu saanud, küll on aga lihunikud pullide jabalüüsid määranud, oi, kuidas.

Kuid neil päevil juhtus tapamajas lugu, pagan mõtaks. Toodi tapamajas tore pull — inimtõnna lihaümäle roaohvriks. Anti vägev loom parima ja osavaima lihuniku kätte. Mõlemad põrniitjõid üksteist üledelvalt, alahindavalt, tahterimvalt. Seft nad ei kavatse- senud mitte tõepoolest istuda sõbralikult kaardilauda. Nende juhe oli algusest peale kategooriline. Emb-kumb. Kui pull mõtaks lihuniku-ameitit kui elufutet, kui ühuf-ti ta mahest alistuks kergemalt, kuid pull näeb lihunikust ainult oma jumamaenlast.

Agatahes on nüüd selgunud, et tähendatud pulli fulm maade miis lihuniku, kes pole warem wärte- nud ühegi tõbraje ees, teatud mää- ral segadusse. Sellepärast läks pulli uimastamiseks määratud nuiahoop walekohta ning uimast- tamise asemel ainult ergutas loo- ma. Strateegiline oluford kujunes pulli kajuks. Ühe ropjuga

oli tragi pull maha igasugustest tõditustest ning ta ajus lajutama oma lahingulist üleslaalu. Dieti laotada polnud tal midagi, mõita aga — maailm! Rahu lojusele, joda tapataillidele! Wõidi näha harul- dast maatepilti: lihunik lippas pusfiga ja werefapaga ees, pull kõwerate sarwedega järele, pakkus- des põgenikule oma sarwenuffidel isiet. Müdugi ei olnud niisugune istekoht lihunikule wästmõdetaw ja mawalt ka teegi teine kultuur- inimene juba soowiks. Lihunik püü- dis korras lajutada mõitluses üld- tuntud torreerode mõtteid, wistaks oma pintsaflu pullile filmadele, kuid oskamatuse tõttu see ebaõnnestus ja pintsaflu jäib hetkega atnult narisnuid ripendamisa sarwedele. His- paanias on torreerod saanud was- tawa hariduse härjajamõitlusteks, meil aga lihunikele neid mõtteid ei õpetata. Wõib-olla, tuleks ka meil wästm kool ellu kutsuda, et mitte jätta pullide ees naerumäärtsesse seisukorda.

Kuna pusfiga polnud enam mar- rujattunud elaja juures midagi peale hakata, ja werefapp tundus antud oluforras koguni weidruse- na käes, siis heitis lihunik need kõrwale taganemise kergendamiseks ning toodi plati püls. Peagi kos- tawad hirmsad mürtjud tapataillist ja tallustest paiskus walgeid suit- supilmi õuele.

Selgus kurb tõit: lihunik tabab pusfiga, mitte aga pülsiga. Üks kuul tungis küll särede, kuid see polnud pulli jää. Tapataill kõr- wale asutaki jidumispunkt, kuhu kanti lahinguohwrid. Pulli igata- hes nende seast ei leitud. Waid wiimane mürgeidas ürgjõulisele ebaft; nagu oleks ta mõni Napo- leon. Paar isikut olid ta sarwedel siiski hetkeks istet mõtnud ja lahet- sewad juba nüüd kibedasti. Situ- atioon igatahes lippus kujunema isiwilijatsiooni kahjaks. Oli larta, et meelit pull jääb mõitjaks ning tõit kahilased oluses mõitjib sellest jaada uut julgust ja tõsta pead. Tapataill määrused olid jalge alla tallatud.

Wiimaks jähwas läbi kellegi aju päästet mõttejäre: kutsuge kordnik! Weel kümme minutit la- hingumära — ning siis figlnez uksele sirge kogu. Mis juhtus ebaft? Kui ma jutustaks teile sõljetonit, ma lõpetaks loo nii: pull löi kan- nad kofku ja ajas sarwed sirgu. Kuid see pole ju sõljeton, waid tõ- silugu, mida lugefime tõit äsja alles lehest. Sellepärast ei saa mi- na nit lihtsalt lugu lõpetada. Kõl- lap tuli looma weel rünnata, mõib- olla tuli ühegi pibada kaemikufõda. Kuid fakt on see, et praegu, kus neid ridu loete, mõite juba kipe- tada mainitud pullist maitawat sa- lusmenti. Ning see jalusment ei möriga enam ega ole teile wähi- malgi määrat õhtil. Kui te ai- nult juba liigsel määrat alla ei ku- gista. Ei, ei — peale furma on pull kõige waguam olemus ega tee häda käreblegi. Moraal siit:

Kas olete veetlev supeltrikoos?

Madame Sylwia, filmikaunitaride nõuandjanna, õpetab teile, kuidas omandada ilus kuju ning vabaneda meele- häärma tekitavast rasvast

Madame Sylwia, Hollywoodi filmistaaride nõuandjanna, kirjutas oma „Laiisestustele“ algawa suwehoovaja puhul:

Kuidas meeldiks teile jalutada sel suwel mererannal ilusas trikoos kaunitil proportsionaalselt, noore ning jaleda tehaga?

Müidugi meeldiks see teile waga, sest iga naine tahab olla teiste naiste tadeustus- ja meeste imetlus- objektiks. Kuid mitte tõit teist po- le õnnistatud sellise taewaanniga, paljudel tuleb siin ise midagi teha; tagajärjed üllatavad teid. Selle- pärast pisut kawakindlust, jõupingu- tust, tõid enese kallal ja usku ene- sesse. Selles peitub kogu triif.

Nastate-pikkuse praktika põhjal tean waga hästi, millised on need tehaolad, mis walmistawad teile kõige enam peamalu. Olgu see li- notäht, seltskonnabaam, kodune pe- renaine wõi kontortprelli, tõit mawawad samad mured: „Kuidas jaan wäheneda oma suurt rinda?“ ja

„Kuidas wabanen liigsest raswa- kihist oma puusadel?“

On ilim aeg mõtta käpile need te- haolad, sest kuwi on juba käes.

Puusalade ja rinna wormitaks muutumine rikub warem wõi hil- jem ka taljejoone ja see on siis juba päris katastroof — saame mingisug- use üheftitüüsi figuuri, millel puu- duwad kindlad äärjooned, ümmaru- sed ja proportsioonid. Sellepärast olge ettewaatlikud, kuni pole veel hilja, et te ei läheks kõige liha teed.

Kui te teha on koormatud raswa- mõitidega wõi kühmudega, kuis mõitiste siis näida weelilewana ilu- saimas wõi kalleimas kleidis? Wida mõite siis loota sellistest figuurilt supeftostüümis, shortsides, piibhaa- mas wõi sweateris?

Selline tõiwastus paljastab halastamatult

liigse raswa. Mõned teist määsta- wad, kuid õnnatud nad olid mõdu- nud suwel ja ei tahaks kõike seda jälle uuesti üle elada. Siis mõite endid kofku, on wiimne aeg.

Kui kaunitajulised filmitähed ei hoolitsaks oma teha eest, nad sel- fakkid peagi lamade probleemide ees kui teised. Wõrreke oma figuuri Marlene Dietrichi ja Laureen Sul- liwani omadega ja leidke omad mead. Käia furnud Jean Harlow oli Hollywoodi ilusaima büsti ja jalgade omanik.

Alustagem rinnaga. Ilmarenenud rinnad on tihti liigse näarmetege- wuse tagajärjeks. Samal põhjusel jääwad rinnad mõnikord ühe are- nemata. Kui omate sellise wea, peate mõlemal juhul end lahma põhjalikult läbi wadada näarme- spetsialistil poolt. Kuid ärge atnult kasutage oma waseid näarmeid ali- bits, nagu ei saaks te siin midagi parata. Kui olete müidu terne ja tele suur büst on tingitud ras- walt, mis on tulnud liigibõimistest, kehalistest harjutustest puudusest, lais- tusest wõi ükskõiksusest, siis ponnis- tage oma lõwunud tahtejõudu. Muutuge hoolikaks oma toiduwalit- kus, wõimelge iga päew ja olge aktiivne. Hoidke oma teedimine kor- ras.

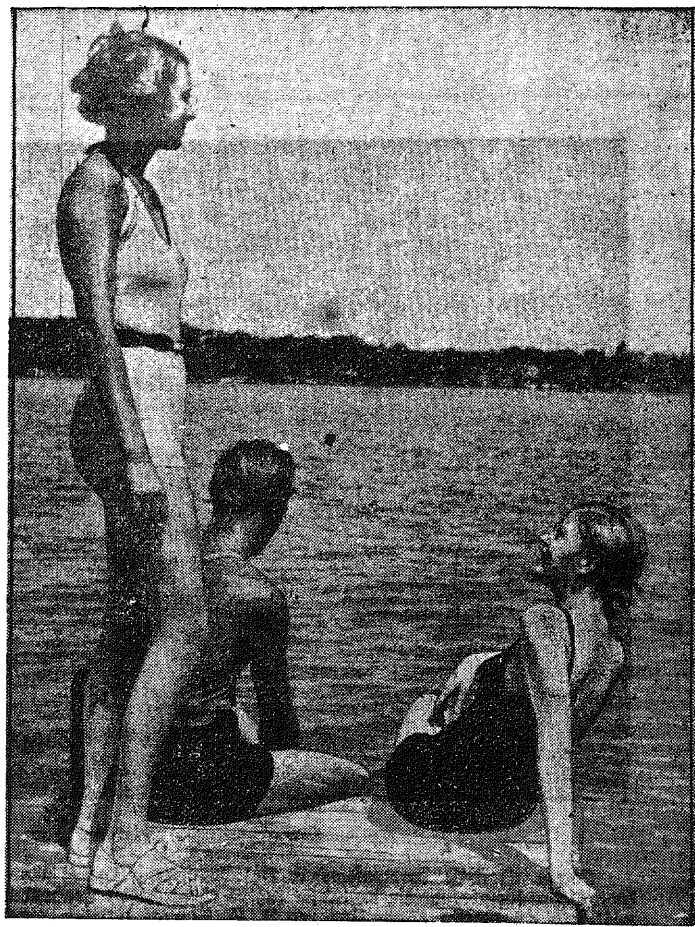
Rindade wähenemine nõuab lõp- mata palju kannatust ja siistema- tilist tööd. Neid ei tohi kunagi maskeerida wõi pigistada. On naist, kes mõtawad rindade wähenemiseks pille, teised tarwitawad wibraato- ritte ja muide aparateide abi, mis atnult mõitwad hämitawalt mõjuda õrnale rinnakoole ja näarmele. Pa- rajal määrat higistamine on terwi- sele kasulik, see on otwaliseks mürt- olluste kormaldamiswiisiks kehast. Kuid liiga tihedad kuomad wannid ja aurufappides istumised alanda- wad witaliteeti, nõrgendawad kogu teha tegewust ja muudawad teid lõtmadeks. On's see, mida taotste- te? Arwan, et ei.

Mõned noored tiidrutud, kel juu- red rinnad, nõbrivad need kofku, jurumad wastu rinnawormi.

See on saatulik rumalus,

millest tuleb kofu loobuda. Rin- nad on äärmiselt õrnad ja nende

mitte pulli alahinnata, mitte aga ka — ülahinnata. Ja et tapataill mõib küll piut määjata, kuid jund- määrustele tuleb siiski alistuda.

Võistlejannad

ilu säilitamiseks peab neid kästama ülima hooliga. Kui palju on naist, kes kipsemas ees turdamad ka- hetedes, millistest rumalust nad tegid oma nooruses, mille tagajärjeks on lõwud ning rippumad rinnad. Oma terwise ja ilu pärast hoiduge tegemast samu wiga!

Suurte rindadega naised on tihti ülemi paffud. Siin tuleb mõtta et- te hoolikas saledustuu dieeti naol. Ühats üldisele mõimlemisele, tuleb teha weel harjutusi, mis on eriti määratud rindadele ja puusadele. Enne saledusdieeti algust tuleb aga arstilt jelleks nõu ja luba küsida, kes määrab ka igale wästmaga dieedi. Pärast kümnepäewalist dieeti kaks järgmist päewa: pärast tsuümist jooge klaas wett, millele on pi- gistatud poole sidruni mahi; kofu tunni pärast

jooge klaas mõpiima;

jätkake klaasi mõpiima joomist iga kofu tunni takka kuni magama heit- miseni. Agahete ei maitse ehk mõ- pitim, siis mõelge, et see on arstim, mida tuleb mõtta.

Kui teete raskest mehetööd ja letate, et kaks viisugust päewa on nõrgestanud, siis mõite wähetema- hel juua tass rammuleent, juurwi- ja wõi puuwilja mahla. Parem en, kui tulete läbi atnult mõpitimaga, mis terwete inimsele ei peaks wal- mistama raskesti. Wõimaldades see- dimisorganitele piut puhata ras- tefest toidust, tunnete end kehali- sest ja waimiselt mitu kilo kergema- na. Wäga meelest: atnult kaks päewa wedeliku, siis minige jälle üle oma isikupärasele dieebile wileks päewaks, mille teistel tuleb toiduda peamiselt märeft puu- ja atami- last, tarwitades minimaalselt (mit- te üle 100 gr. päewas) liha ja tärt- list siisaldawaid aineid, kui neist ei suudeta üldse loobuda. Selline dieet mõjub sihele rutem, teistele faum, sellepärast tuleb juba jätkata, kuni on saawutatud eesmärk. Ja ärge kofite, et surete nälga!

Rinnad ei peaks kunagi olema toeta.

Megi normaalse rinna raskest paneb ta pitapeale ripnema, loomulikult on nad waga raskest ja kandelihaste pinge juurem, nad langewad rutem. Tuleb alati kanda rinnahoidjat, eri- ti kaalu mahawõtmise ajal. See peab jätma rinnale ka wabadust, nii et ei takista hingamist ja et õla- paelad ei lõtkaks õgu. Rinnahoi- ja materjaliks on hea pehme mater- jal, mis aga siiski peab hoidma rinda õiges hoias.

Kõit meie lihaled on wästmõit- tud treeningule. Need mõitwad ol-

la wõi saada nõrkadeks wõi tuge- wateks, olenemalt hoolist, tähele- panust wõi selle puudusest. Rahelt- poolt rindu joofsewad üles lihaled, mis kannawad rindu. Hoolitsege nende terwise eest. Kui jätate nad hooletusse, kaotate ilusa rinnakuju.

Järgmine harjutus hoiab rinna lihaled ja liha siiteina allawõtmise ajal ja tugewdab nõrgenewat rin- da. Kontreeruge neile lihafeile. Sooritage harjutused peegli ees. Te- hes neid harjutusi iga päew, näete, kuis te rind muutub tugewamaks ja rinna lihaled tõmbuwad pingule.

Mõite kätte mõit kepp wõi üegi wihmawari; hoidke teha mõlema käega külgedel, horisontaalselt ke- hale. Nüüd tõstke käed üla ette ja jätkake nende tõstmist, kuni nad on peafogal. Kepp peab alati horison- taalselt positsiooni jätma. Siiruta- ge käsi nit kõrgele. Kui suudate. Nüüd tooge kepp alla oma pea teha, painutades käsi küünarnukest. Jät- kate kepi langetamist, kuni ta jõuab tullest mõdda õlgade teha. See sunnib teid liikkama ülad tagasi ja samal ajal pingutab rinna lihaled. Teie et tohi fordjat muuta kätte se- lundit pärast kepi kätte mõimist. Mäage kepp hästi liigawale selja teha ja jääge sellesse pooli mõneks hetkeks. Nüüd minge samal lom- bel tagasi algsuoli. Teha harju- tust tuleb teha wähemalt kümme korda päewas.

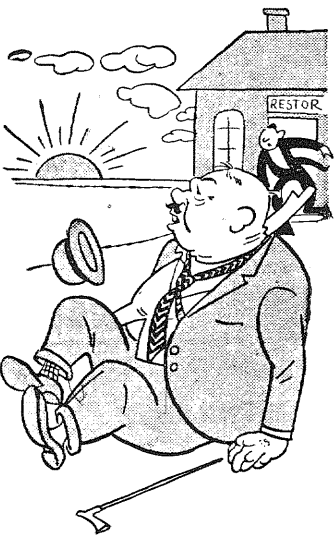
Mõnikord rasw kogub rindade alla diafragmale, kätte alla wõi sel- jale. Tihti, kõigis neis kofades- se korraga.

Selle wastu kaks järomist harjutust, millest teine on määratud puusade jaoks.

Raswakorras wastu diafragmal: Seiske sirgelt. Wistate käd kõr- gele pea kohale üles; sirutuge üles- poole nagu püüaksite puudutada midagi wäljaspool teie ulatuspiiri. Ärge tõuske warwastele, waid hoidke labajala maas. Kas siruti- te? Oüma. Nüüd painutage ta- hapoole kuni tunnete rebimist ees- kehast. Hoidke käd ifka ülal ja jätkake sirutamist. Nüüd tehte teha ülalolaga wäffeti ringe enese teise kimber. Nende ringide juures ei tohi te aga teha painutada, waid hoidke ta sirgelt wõi tahapoole lai- lutatult. See wäike harjutus mõ- jub ka kõhuraswale otwaltselt. Teh- ke iga päew kümme ringi ühele pro- le ja siis kümme wastasuunas.

Mõbelleerige oma teha kujurit täpsuse ja intelligentsiga, siis jääb ta nooruslikult, tugewaks ja nõi- feks. Alustage kofe täna enese et- temalmistusega rõdumüllajaks lu- weks mererannal!

— Jumbo, Jumbo! Vaata, kas mu selg on juba natuke päevitand!

— See oli ooberi poolt väga ilus, et ta mu kõrtsist välja viskas — nüüd mul on võimalus esimest korda ka päikese tõusu näha!

— Eile pakuti mulle tööd. Aga mina mõtlesin, et maailmas on nii palju töötuid ja mis jaoks just mina pean nende vaeste inimeste eest hakkama tööd ära võtma, ning ütlesin sellepärast kategooriliselt: Ei.

— Usu Evi, kui mõni ahv juhtuks
meid nüüd nägema, see ei usuks iial-
gi, et meiesugused on ahvist arenend!

Puudok hias jattus niifugune wogun
meie raadteele — küsib ehk mõnigi. Aga
wäga lihtsalt. Doo fuurfiema, mis te-
gutjenud juba paljud aastakümneid, te-
gelebki just selle äriaga. Tema ehitab
wogunid, aga ainult magamisk- ja re-
toranwogumeid, ja

Siimafel ajal mõis neid waguineid lei-
da kõigis Euroopa maades liikumas
kindlatel liinidel ühe riigi piirist teise.
Nad on lussuwaguineid ja tött neis on
wahelt kallimgi kui teistes waguinites.
Nende plussifits on weel see, et reisisa
neis mõis

— Konstantinoopoli. See on tänapäeval ka nende wagunite pefemažs joiduž.

Ometi oli ka nii tugem, et see tema te-
guseniise lõppeniini ehitte ei tutsunud.
tuigi raskustega tult maadelba. Olgu
mainitud, et Wenemaal sõitnud waagitud
liitufid ainult Wene raubteedel. Ja seda
jellepärast, et wene roopad olid ja on
praegugi wäike laiemad kui Lääne-Eu-
roopa riitide raubteedel. Kaariaegsed
wõimud arwafid omal ajal, et nad on
wäga kavalad mehed, kui ehitawad oma
raubteed laiemateks. Sõja korral pibi
waentafel wäga raste olemad edasi tun-
gida ilma raubteeta. Wene ajast on

— ja leepärast ei saa rahvusvahelised magamismagunite sõtta laugemale ega lähemale kui Tallinna ja Riia vahel. Teiselpool Riiaat on lätlased oma raudtee roobaste laiuse ühtlustanud teiste Euroopa riitide omaga. Aga rahvusvaheline magamismagunite teks on teisi tulufid kaotanud. Saklomaal näitels on iitlomas oma Sakia magamismagunite jelts „Mitropa“ — ja leepärast ei pääle „Wagon Lit“ üle Sakia piiri. Magamismagunite teksl on peale magunite, millesel meil lepingute alusel sõidamad raudteedel ja millesel pealt meil

— Kõik siia kõik sinna. Mõnede maerid inglased alul päris wõlja. Kellelgi polnud neist usku sellise ettevõtte edusse. Kuid pidid warsti endid naerma, sest Thomas Cooki idee lõi läbi ja energilise mees jäi oma ettevõttega kuulsaks kogu maailmas. Loomulikult ei piiratud selle juures ekskursioonide korraldamisega. Siin ja seal ehitati omad hotellid, muretsuti kinni oma laewaliinid mõis sõlmiti kindlad kohtumised suurte rahvusvaheliste reisidega. Nüüdseks on Thomas Cooki ettevõtteid lausa sadu oma reisidel. Nüüd ja kogu ülemaailmselt ulatavad otstaga kinni üle neli miljonit reisijat. Seal on tegutemas küll oma maa sellased ettevõtted, kuid kogu maailmas oli mõistlik laenuwõtata loodusliku, mis omakorda juurendas tulnu. Ja kogu maailm on ju alati reisiid oma ettevõtte laudu juhtida sinna, kuhu waja — kuigi kaitiks oma wabal footuil mõis nende kontorit pileteid osta alati kaitiks kuhu ja misuquail tei. Nüüdseks on nende kaitse suuretõtte wabel toimunud põhjustel, et

Rahe suurettewõtte loostööl laieneb aga tegemusala. Na loostööl omab teinigi jõudustusi. Meie teistjad palju „Wagon Lits'd“ ei lafuta, kuna Tallinnast rongid käikwad päewal, jõudes õhjets Riiga. Erafõitjad asuwad magamistawagunisse tawafõitelt Riias.

Ja mähgile tuleb nüüd jälle teise maa naps. Rahmuswahelise waguni teent-
kastond saab oma palga sellest ettemüt-
telt. Tema peale langeb aga hillalt
juuri nõudeib. ~~Ette~~ — ta peab ole-
ma mees, kellel suus tuhat teelt. On ju
selles wagunis rehtidid rahmuswaheline
rahmas. Ja tavaliselt jõutab rahmas,
kes ostab ta waguni saatjalt nõuda
mõndaagi.

— Kuigi muidu nad on Heleiswad. Selle liidu teffkost asub Veriimias, kandes lihendatud nime: MCR (Kest-Euroopa reiffiburoo). Omawahel lepinguileis mabeforras olles MCR liikmeits olemad reiffiburood hangitwad nimeitt laaguuguste raudteebe foidupiteide. Iemmu — ja laemalinibde pileteid komsijoniimüügie kergemate tingimuste ja oma keltgorgani salfiooni hoomitustega. Pileitid pshias, rapas ette kinni matstes — nõuats ju asiatus ja tulutus suure kapitali paigu-tamist. Reiffia pileitit ostes tahab seda saada kuni sihtkohani — ja temale peab olema neid arda. Oma kodumaal pileitide müütiades saab ta kofku boida ju walutsatfi. Reiffiburoo tajub arwed muidugi kofe sinna, kuhu tarwis, jaades kofetaliitustafina oma profienbib.

iis küllaline mõi midagi hihukest wä-
 meespoja taolist antwarki ja kui siis
 lord otustasime teha lõpu muna-
 pudruga toidustamisele ning tõime
 wälja oma igapäewased roostetanud
 silgud, niigui see peab kõima hife
 normaal sulasmehe lawwal, « siis
 mehe pohlasas tegi wau ette niigui
 ta ei tunneks, mis elusad need ongi.
 Ma ütlin et ära kurlalits wigurda,
 kas ja ei tunne et need om mehe
 läänemere puhtawerelised silgust poi-
 sid, mis wõtawad pösed merrewats
 ja et nüüd teeme mennikene kalan-
 dala, sest kala teeb salebats ja nä-
 gusats, nigu om propageerit. Kuib
 ent pohlasas alustas näljastreiki
 meie normaalse olukorra wastu, ma
 seletasin küll et kas sa pimeloom ei
 ole kuulnud, et streik on Donnafrila
 määruste kohaselt oopis tiifiks ära-
 keelatud. Pohlasas aga istus aiala-
 tile, pani jalad kõlkuma, wiliistas
 näffu ja laskis lõõtsipilli loob lahti,
 niti et Beeno luuleandeline jüda otse-
 koke affas sulama ja ta joba söis-
 tas mulle sõrwa et ma lähen lõõm-
 paar muna pannile. Mina aga üt-
 lin, et siis lahtun mina siit majast
 kui sulast lõõdetakse aewa munaroa-
 ga olgu siis waid sel päewal kui pa-
 ministler tuleb kaema, muudu olgu
 silgud ilusti reas.

Küll Leenu viis ja viis ning nut-
tis keel kohad läbi, kätis aganiku peal
ja isegi pinu taga — ei õhtigi. Mii-
kui kiwi läks mette. Põhlatat põle
mette.

Ja siis Leeno pani kuulutuse ajalehte: „Kallig Dostp, tun nälastreift on sulle andeks antud, tule tagasi!“ Muibugi, ma naersin abemesse, et ei see pois tule sul enam näule, kui ta oma nime joba leiab ajalehest. Wot eks need lehed ajasidki poha poisid ja plikad ukka. Aewa käisid lehed näpus, et waata niikid oleme kulsad onksid ja mampskid, päris kindoewad ja wilmitsaardid koge ega possigi änam kiinda ja lõigata, pilbid aewa lehes puha, niikui suurtel tihlamaatidel koge. Ehk nagu eestlane ütles — palju kisa ja wähe seda teist asjameest.

Ma kuusi, et mede põhlastas põle-
gi laugemal kui naabri Pops-Mihk-
li man, kus süüdetawat aewa muna-
roogadega, nii pailu kui kanad jõua-
wad muneada.

Nii et mede Konnaküla pohlakas
jõba lastis jalga. Ma lubasin teile
täädustada asjaolude edasiseft kae-
täikust ninf ma teen nüüd seda.

Etiti nagu te juba teate, olli põhla
 poiss wäegade tragt ja wiisutaa
 muuku pannkooke, pärastopole ma
 sain tolgu pähe et se „pan“ tähendab
 nende keeles härmassesterahwasti ja
 siis ma mõtlin, et ei brat, see pann
 olen mina ise ja ei lastnud änam
 teenat kah ohefe asemel põllupee-
 nart kiinda ja kibida. Ginoh, poh-
 lasas olli sellega kah päri, feletas
 miimifaa ja muude sehtidega, et

ega tema sellest tõöst suuremat hoo-
liti, tema olemat oopis mede poole
tulnud lihtlalt lufititama ja sumita-
ma ning uuwireisile ja tahafis ka-
mede nooremadega tutwafis faada.
Ja et mis me sellest tõöst räägimegi.
Traagilisem ett selles fündmufes
feifis nimelt selles, et pohlafat ole-
me fogu aja fjoitud felge muna-
pidruga ja sellelgi pidurlt oliti meel-
wõi filmas ja olime teinud kodu-
dnt fah nigu kallil fülafifele funaagi
ja etf wot pohlafas affakfi armama
et ega tema põle mõni fufafimeek-
watd on fiin ütfs kauawodatus fal-

37. Lk. 3.

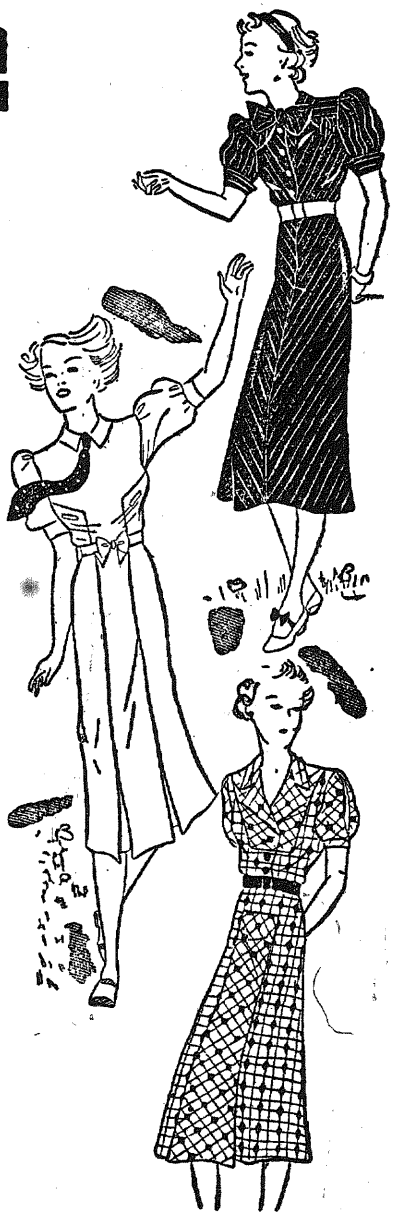
Suvi nõuab riidelt oma osa

SUVI KUTSUB!
Alljärgnevalt kuus suvekleiti, mille löikeid samal ajal võimaldavad kergete pluuside valmistamist.

Vasakul: Peenemustrilisest linasest sportkleidi löike järele võib sama hästi õmmelda pluusi.
Triibuline kleit ümmarguse passega ja uudsete lühikeste käistega. Pluusiina lõigatakse pihik pisut pikem.
Triibulisest pesusidist kleidi löike, mis on õmmeldud pikuti- ja põiki-joont, sobib ka nägusa pluusi jaoks.

Paremal: pikkade või lühikeste käistega, ennelõunakleidina või pluusiina võib kanda ülaltöödud modelli diagonaal-triibulisest pesusidist. Seda suvist pesukleiti saab kanda ka särkpluusiina pikkade käistega töötatult.
Ruuduline pesukleit annab ühtlasi head eeskuju sportlikule pluusile, mida näeme kõrval.

Kergeim kostüüm

Juuni-, juuli- ja augustikuud on vaevalt mõeldavad üsna kerge kostüümita, mis täidab kleidi aset. Mood on otsustanud, et pole väga sobiv linnas liikuda päris kergeis kleitides, mis on rohkem kõlvulikud metsas ja alas viibimiseks. Raske seletada, miks sada aastat võis rahulikult tänaval ringi kõndida õhukeses kleidis ja miks nüüd korraga kõik moediktatorid propageerivad kostüüme ja komplekseid. Millised on need kerged kostüümid, mida daamid kas juba ammu evivad, või kavatsevad endile hankida? Vastata kättemusele, millistest materjalist nad toodetakse, pole eriti kerge. Oieti ei etenda materjal siin mingit osa. Odavaim puuvillane, banaalseim kunstsiid, tükk võib osavõttu õmbleja käes muuta elegantseks kostümiks. Ja see on asja parim külg. Kui me talve- ja sügisriideks otsime parima kvaliteediga riideid, kuna arvestame, et kostüüm peab kaua vastu pidama, siis on need nõuded suvel absoluutselt kõrvalised, sest tuleval suvel kantakse nii-kui-nii jälle midagi päris uut.

Ilusaimad on muidugi need kostüümid, mis, ükskõik millisest materjalist nad ka oleksid, rõhutavad rätsepakleiti, s. o., kui nad on väga hästi välja töötatud ja on lõikelt sama korrektsed kui sügis- ja talvekostüümid. Sellega asendatakse teataval määral materjali odavust.

Nende kostüümide juurde sobivad päris kerged pluusid organdist, musliinist ja markisetist. Kes ei kavatse jalki seljast võtta, võib rahulikult kanda käisteta pluusi.

Kõik stiil- ja telled imprimeed sobivad sellisteks kostüümideks, kerge linane, väikesemustrilised kunstsiidi riided, puuvillane krepp, pikee — üldse kõik läbipaistmatud riided. See on parim kaitse kuu-

muse eest, koguni parem kaitse, kui endised õhukesed, läbipaistvad riided, milliseid kantakse keha järele õmmeldud siidkombineedil. Kostüümjakid õmmeldakse voodrila, ainult õmblused peavad olema hästi välja töötatud. Kergetel imprimeedel topitakse õlad kergelt välja.

Kes ei kannu meelsasti rätsepakleiti, omab rikkaliku valiku paljude teiste tegumoodide hulgas; alati kantakse lühikesi, avaraid, raga-laaniliseid jakke või vööga jakke. Üsna kergeid riideid on võimalik krookida passede külge ja fantaasiaküllaselt välja töötada.

Võib näha õige rohkesti ka bo-lerosid, mis samuti on eriti kohased soojadeks ilmadeks. Kantakse ka lahtisi, ainult puusadeni küündivaid jakke; veidi kellukeselikult lõigatuna nad sobivad hästi ka lalapuusalistele.

Kui kostüüm õnnelikult on valmis, jääb veel raske ülesanne, leida tal-

le õiged täiendused. Need ärgu olgu kallid, aga tähtis on, et nad oleksid valitud hea maitsega. Kübar üksi ei päästa veel midagi. Kostüümi juure on vaja ka kingi, mis võivad olla küll odavast linasest, kuid üldiselt värvis ja stiilis kostüümiga sobima. Vöö, käsitasku, kindad, kõik peab harmooniliselt ühtima. Kindad võivad olla õmmeldud ka kostüümi riidest. Viimast peetakse väga siikiks.

Organdi garnituurid peavad alati olema värsked ja õhulised, pikee-kraed isegi meie suitsuses pealin-nas lumivalged. Vastasel korral neist pigemini loobuda.

Krae — kleidi ehe

Et kraed etendavad kleidide juures väga tähtsat osa, seda kinnitab tänapäeva mood uuesti. Mitte üksi see, et igat kleiti saab uue krae läbi ikka jälle muuta ja uuendada, vaid krae annab igale kleidile ja tüübile erilise ilme. Tume kleit suure terava pikeekraega, mis kõrgelt suletakse lehviga või ilusa kli-

piga, teeb selle kandja tõsiseks ja selle juures siiski nooruslikuks. Väikesed, ümmargused organdist või klaasbatistist kraed sobivad kõige paremini väikeste suvekleididega, milliseid meelsasti kannavad noored neid. Kanged klaasbatistkraed annavad kleidile ja selle kandjale keltnikalt lõbusa ilme. Valget, ümmargust või teravat plis-seeritud siidist kraed kantakse kir-julilisele pealelõunakleidile, aga samuti ühevärvilise siidist õhtuklei-diga. Sobival juhul kantakse õhtu-kleidil ka pits- või tüllkraed, mis eest, või ka õlgadelt on pisut dra-peeritud, samast materjalist väikese rüütsiksega. Aga selliseid krae-sid võivad kanda ainult õrnad ja saledad naised, kes tahavad pitside õhulise õrnusega rõhutada enesegi õrnust.

Enne- ja pealelõunakleidi krae jaoks võetakse meelsamini hele rii-e, sest hele krae sobib iga kleidiga ja iga tüübiga. Rüütid, pitsid,

plisseed ja stepingud kaunistavad kraesid, ja kui see on liiga üldine, siis võib iga naine enda kraed tik-kida oma maitse ja fantaasia ko-haseilt.

Garneeritud kinnas

„Ehi kätt!“, näib olevat selle suve-kategooriline imperatiiv. Kantakse ebatavaliselt palju dekoratiivseid sõrmuseid ja igasuguseid käevõru-sid. Aga seda kõike näib siiski veel liiga vähe olevat. Viimase uudisena toodetakse garneeri-tud kindaid. Kinda käeseljale kinnitatakse tihlukesi lille-kimbukesi; need on samad il-le, mis õitsevad kübaral ja kleidil. Muidugi nad peavad olema kerged ja õrnad, et sobida õhuliste võrk-kudedega. Kuna liblikas on sel su-vel ühendatud lemmiklühiliseks ja ta kirjutas elustab igat ülikonda, siis lendlevad liblikad ka kinnastel.

Midagi ainult meestele

Pesuparaad

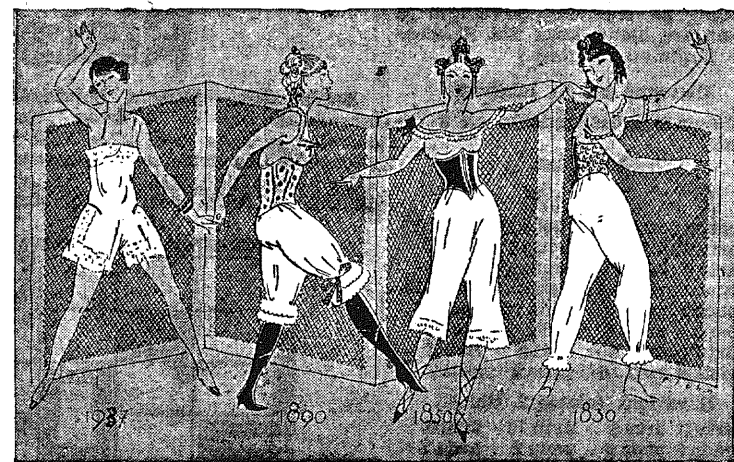
Jagatiks, ka väiksem inimene mees- või naissoost, võib tänapäev imetleda naist fargist! Kus? Suurte äride vaateakende taga. Meile de-monstreeritakse moodisid „poisipäib“ ja suuri tualette, aga meie mõime ka näha daamide intiimsemaid pesu-riideid, tageli täies „hilisuses“.

Tundes mehena, kes pea kavatseb abielluda, õigustatud huvi daa-mide pesust, pöördutun õrnemsoo esindaja poole, et kuulda nende ar-vamist nende oma pesu-riideid kohta. Ja mulle seletati täiesti avameelselt, ilma et seal juures kü-betti piinlikust või valehääbi man-oleks olnud:

See toon nõuab tänapäeval, et pesu oleks harmoonilises kooskõlas pealistrõivastega. Rõuaga tualetti sobib ainult rõuaga pesu-kombinat-siooniga, lilla lillamärviga jne. Selarvest tõltub muidugi, mislugu-sest materjalist on pesu valmistatud, kas hõlpsalt, trükoost või mõnest muust odavamast joridist.

On endamõistetam, et moodisid sportiharrastavate daamide saledate kehade ja elamata liigutustega suurt lugu ei pea „fru-stru“ ja rasketest pitsidest, mis kunagi am-mu naiele ühtsuseks olid.

Ent selle peale vaatamata omis-tatakse pesule suurimat tähtsust ja hoold ning nõuatakse „puu-arti-leist“ jama palju moodisid „joont“ ja maitset, nagu kleidist või man-likult. On daame, kes vaatavad oma

pesu mitu korda päevas: ennelõu-nat, pealelõunat ja õhtul. Ja en-nelõunane pesu võib olla isegi val-ge, ja see pole sugugi ebamoodne — peen hõlpsalt ei ole veel eluõnne. Wärmiline pesu on eelistatud ta-ga-õhtu-õhtulises toones: hele-kollane, hele-roheline, orhidee-värv ja roosa kõigis varjundis: matt-roo-sa, korallidervärv, aprikoosne, ühe sõnaga maitu „lillepeenar“. Aga mitte fanaari-kollane, ere-puna-nel! Ja mis ütlete teie musta pesu kohta? Küsitakse daam.

„Must pesu?!“
pitratud.
Treppidel, trammi-deesse astumisel jne. täidab lihtne pesu palju rohkem oma ülesannet, kui rüütsidega, pael-tega ja wolangidega koormatud aluspesu. Ka on väikesed, õrnad, püksikesed palju mõnustamad kanda, kui meite wanaema aegsed lüme wolangiga kott-püksid.
Kui wanasti neiu abiellus, siis pidi ta oma pesu mitmes kohvis uude kodusse lastma taastada, täna-päeval aga piisab väikestest käsi-kohvritest ja see mahutab julgelt nooriku fugu pesu lagawara.

Uhe daami päevikust

Alv.
Millepärast ka kõik ei suudelnud! Aljarmiteist, igawusest, kaastundest, nõr-kusest, armastusest, trübuusest, lõbus-st, tühjust — kõik olenes sellest, on ta tola või armas.

Suudlus on eelne armastuse teatri tühiside taga.

Ent ka keelduda! Keelduda sellepä-raft, et walmis olla kõik andma. Keel-duda ja mitte anda, see pole kurst. Aga keelduda ja omegi anda, see on funkt. Seda õskawad ainult kõige andelisemad naised! Seda õskan ainult mina!

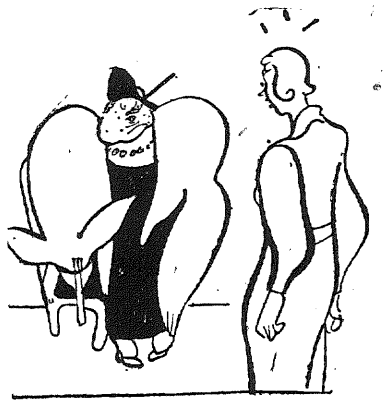
Suudlus on nagu tantsumine. Kõik sel-gub esimesel suudlusest, nagu tantsumisel sammul.

Jah, hea algus on wahel pool wõi-tu, täna oli see mulle aga terve faotus.

Ma riitunwat filmatorkawast? Om! Wida see tähendab? Sallan ma muu-tuma waraks.

Armusest emides on tähtis, et ei petetaks ennast: ei tohi fibuda end fentimentaalsete armusemetega. Kus pole armastust, seal pole pettust. Ma pole veel kunagi teadagi petnud.

Ma ei tea isegi, mis mulle teema suudluse juures enam meeldib: kas fäeb, huuled, wurrud wõi... tema mõt-teb!

Iluravi

„Jah, jah, ma näen — teeme teie heaks, mis juudame.“

Bridž

„Nõrk risti“

Culbertsoni süsteemi puuduseks võib pidada ka seda, et Culbertson nõuab avanguks võrdlemisi tugevat kaarti. Eriti „vihane“ on ta trumbita-mängule, selleks avanguks peab olema 4½ honnöörtihti. Sagedasti aga tuleb kätte kaart, missugune tühjalt on ehne trumbita kaart, kus puudub näitamiseväärtus trump, kuid honnöörid ei kütündi 4½ honnöörtihti. Päril „paavstlikult“ usklik Culbertsoni jinger peab muidugi sellise kaardiga passima, olgugi, et kaart seoses partneri omaga võimaldaks game'i. Nii viisi läheb kaotsi terve hulk game'id. Paljud mängijad on aga sellest karmist nõudest kõrvale kaldunud ja teevad siiski ka nõrgema kaardiga avangu, aga see võib tuua arusaamatusi ja ebameeldivaid üllatusi. Austria meistermeeskond saab esinema eelolevaid bridži maailmavõistlusi uue süsteemiga, õigemini küll parandatud Culbertsoni süsteemiga. Nende süsteem trumbita avanguks näeb ette:

Kui käes on kaart, missugune vastab trumbita mängule, kuid puudub vajalik arv honnöörtihti, ent omab siiski niipalju tugevust, et sellega passida ei tohiks, avatakse pakkumine ühe ristiga. Nii sugune „üks risti“ on kunstlik pakkumine ja on partnerile sundivaks üheks ringiks. Loogiline järeldus „ühe risti“ avangule partnerile on alati see, et ta peab mõtlema, et kaasmängijal on võib-olla trumbita kaart. Kui aga partner järgmisel ringil ka risti näitab, siis tähendab, et risti oli trumbiks mõeldud. Märitud uus pakkumine toob endaga loomulikult kaasa ka uued vastused.

Omatäheks vähem punkte kui 1½ honnöörtihti, siis on negatiivseks vastuseks „1 ruutu“. 1½ ja rohkem honnööriga näidatakse pakkumisevõimelise kõrgemat masti; 2½ ehk rohkem honnööriga üteldakse „1 trumbita“. Viimane vastus eeldab juba kindlat game'i. On aga enne seda passitud, kui pakutakse 1 trumbita, siis ei kohusta niisugune vastus partnerit mitte partii-mängule. Kui aga „1 risti“ peale üteldakse „2 ruutu“, siis tähendab see, et ruutu on trumbimaaks. Kõik teised hüppelised pakkumised tähistavad ühemastist kaarti. Lihtne hüpe näitab pikkuist ja nõrkust; kahekorde hüpe (ehk ka rohkem) pikkust ja tugevust pakutud mastis. Vahenditult küsivpakkumised „ühe risti“ peale ei ole lubatud, sest trumpi tuleb enne „klaariks“ teha, ja tihti on „üks risti“ ainult kunstlik manööver kaarditasele näitamiseks.

Sellel uuendusel on muidugi terve rida erinevusi ettenähtud Culbertsoni süsteemi pakkumiskeskemist, aga need tuginevad kõik puht loogilisil järeldusil ja on igatüüpi mõistetavad, kes „1 risti“ avangut tunnevad ja vähegi mõtelda ja mängida oskavad.

Agar politsei

Nagu mingi vastlatujust sooritatud nali, nii kõlab alljärgnevat väljavõtet ühest Ameerika lehest.

28. aprillil tungisid seitse relvastatud politseiniku Manhattanis proua Mildred L. ja prl. Adelaide N., kes muide olid bridžipetajad, erakorterisse, kus parajasti mängiti dublikaat-partiisid ja kus õige huvitav jaotus pooleli oli. Mõlemad mainitud daamid, kes olid tegevuses boardide vahetamisega, küsisid sisetungijailt nende soovi. Politseinike ülem teatas sellepeale, et koostööbimine on lõpetatud, konfiskeeris kaardid, toimetas mängijate juures läbiotsimise ja kuulutas ametlikult, et korteriomaniikul — on vahistatud keelatud õnnemängu — kontrakt bridži — organiseerimise eest oma korteris.

Kui sellepeale asjaosalised püüdsid seletada, et bridž pole kaugeltki õnnemäng ega ka keelatud, vaid et seda mängu harrastatakse ülemaailma, ütles ametnik muulates:

„Kellele teie tulete nüüd rääkima, nagu ma ei tunneks hasart-mänge. Küll politseijaoskonnas kõnelete teist keelt.“

Oleme õnnelikud, et Eestis ei ole nii arust ja ajast maha jäänud politseid!

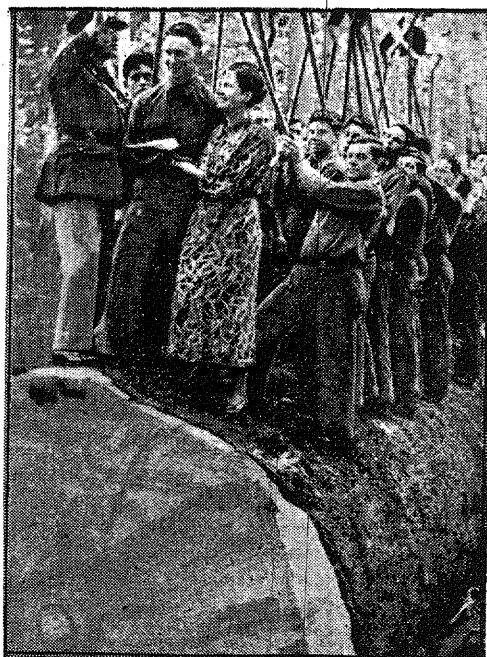
Ülesanne nr. 22.

pada 10, 7, 3.
ärtu K, 9, 2.
ruutu K, 8.
risti —

pada S, 8, 5.
ärtu 8.
ruutu 9, 4, 3.
risti 8.

N
O
W
S

pada 9.
ärtu S, 10, 6
ruutu E.
risti 9, 6, 5.

Dregoni osariigis puurainjad pühitsevad ühe oma ametivõimena pulmapidu õige omapärast viisi: nad raiusid maha hiigelpuu, mis oli nii suur, et sellele mõijid ajel mõita pruutpaar, peretonnajäisumetnik ja loju pulmarahvas.

Purjekaga jahedas meretuules.

Agailis meit ihaab kuumadel päevadel, et oleks võimalus harrastada jeda jahutavat sporti.

Wäitemehed juurte rahvuslastena.

Jaapanis on kombeks juurte rahvuspühade puhul kanda Wana-Jaapani rahvusrõivaid. Eriti meelasti riietatate lapjed neisse firewaitsje rahvustlitesje hilpudesje.

B. Manuel

Odav eine

Meil olid küllalised. Ja küllaliste-ga kulub raha, eriti kui nad on nii ahned, et pistavad sinni kõik, mis ette tuuakse.

Ja meie küllalised äkki ei sõnnud, vaid ka jõid tublisti. Pudel konjakiit ei püüanud kauem vastu kui umbes tund aega. Nad kühendasid seifile moosifelt, õgidsid veel südaöö ajal hulga mõileid ja suitetasid nii palju sigarette, kui meil neid üldse oli käepärasid. Siis läksid nad koju selles üfemas teadmises, et olid meetnud meie juures väga lõbula õhtu.

Kui lõppeks kõik olid läinud, ütlesin Rillile: „Rilli, pean tegema sul-le teatavaks kurva tõttasja: homsest peale peame hakkama tublisti kofku hoidma. Algame juba kohe hommikueinega. Eõme kumbki ainult tükikeste kuiva leiba. Kas kuulsid?“

Rilli oli wahest seffa väga mõistlik. Ta ütles: „Minu pärast kas mõi veel vähemgi. Minule piisab tänasest paarist nädalast.“

Aga juba järgmisel einel omas ta selle nufra meende, et kuim leib üffi on juba äärmus enefelalgamises. „Mõiks sellele lihts lubada wähe-masti natuke mõidki.“

„Rilli, ütlesin „ära unusta oma töötust. Nõustufid ju olla minuga solidaarne — eks?“

„Jah — olgu siis minugipärast.“ Samal heifel helistati. Alwasin ufke. Seal seifis kelter, kes ulatas mulle pakfife ja ütles, et see ole-mat juba taufutud.

Mõistime paki wafstu ja awafstme. Raawiar! Rilli farjatats rõõmu pärast põhju-fel, mida ma wäga hästi mõififin. olen hakanud lomtama!“

Ka minu tegi see hetkeks pisut ometuks. Raawiar nagu selgelt te-wafst! Raawiar üfina harilikul ar-gipäewal! Kellel oleks nii palju enefewaltifemist, et jeda mitte kohe hawatka häwitama?

„Ara ülle midagi meie sõprade kofhta, Rilli,“ sõnafin ma waimufsta-tuft. „Küllap nad juba teawad, mis fofib. Ega nad ometi pole näru-fed.“

Ja mis siis muud kui kohe Raawiar! fõõma. Tundfime end nüüd ole-mat digufstatud oma kuimad lei-wawifutufad fellega pafifult üle mää-rima.

Ja nii ta lahanes jõudfaksti. „Raawiar! juure kuulub aga ka mõi,“ arwas Rilli. Ja ega minulgi polnud midagi selle wafstu ütelda.

Aga kuna oleme hästifafwatatud inimefed, siis andfime ka kohe maad fufawale tänufunde. Niipea kui meie tallfutamata ifu oli ofat juba wafgufstatud, hakkafime laulma fii-bulaulu heldele faatfale ja ofufu-

Napsi-tuurid.

Sei, kulla mees, te olete ju päris täis! Käite üls jalga lõnniteel, teine rentfiks.“

„Waat, kus tüff, ja mina arwafin, et olen hakanud lomtama!“

tafime wälja uurida, kes ta küll meie eledõufufest küllaliftest mõifis olla.“

„Mis ja arwad, kes see mõifis olla?“ küfifis Rilli.

„Kindlasti Walter,“ wafstafin. „Teda wifst piinab fifeufonne, fefst na-gu mäletan, jõi ta peaaegu üffi fõn-jafipufetki fufhjakf.“

Helistafime Walterile. Aga tema fee ei õlnud. Wafstufokfa, ta küfifis kofhe, millal me hakkame Raawiar! fõõma ja kas selleks ajaks teda ka kufufime.

Eis helistafime Rillele. Ka tema juures on mõnfiford murgata fuure-foonelfufst. Ent ka tema ei õlnud meile midagi faatufud.

Eis helistafime weel müele fõb-rale, olles igaford auufartufest wäga alandlikufud. Aga igaford jälle pidi-me oma meelufufifõnad kahetfufe-awafufufega tagafst mõtma.

Peale kuufendat telefonifõnet, mis meile ifegi juba tegi hulga fufu fõ-nemafufuna, olime furmani wafstufud ja ofufufafime loobufda helde an-ne-taja awafufamifefst. Korraga helistati uuefsti. Awades ufke, nägime fefst-wat wäljas meie deforatifufwe naab-riemanda, kes küfifis üffst pafki, mille faupufufe jooffufufifis ole-mat effi-fõmbel meile ära annud.

„Põifis helistafis fõgemata wafent-fefe,“ jutufstas naabriemand. „See Raawiar oli nimelt mu mehe jaofs. Ta kannatab ifufufufufefst ja ma tahfifin teda fõrd üllatada mifski ha-rufordfega. Palun fefpärast selleff mitte järeldada, nagu mõiftime en-dile iga päew lubada fäärast luf-fufst.“

Ma ei ole moondamifufufufst, fef-pärast ei faanud ka fõõdud Raawiar! teha fõõmatufks. Mif ei jäänud mul muud, kui pififin õhates naabri-emandale felle faufuf pififu termelt fufume fõooni.

See fufis oli meie odaw eine!

Waga fõow. Jufufur küfifis fuf-delt: „Olen parajaks fõiganuf?“

„Ei,“ wafstaf fufnd: „Iifig fufi-fefefks. Paluks pifemafks.“

Ristsõnad

Auhindadeks tänaste ristsõnade lahendamajale on G. Põldmaa „Kodumets“ ja kaks k-t. „Uus Eesti“ väljandel ilmunud seiklusromaan. Paremale: 1. Kihelkond Viljandimaal. 3. Eesti sportlane. 5. Järv

Ungaris. 7. Naise nimi. 9. Kukk. 10. Ausõna. 12. Klooster Soomes. 14. Olend eesti mütoloogias. 16. Tasane. 18. Eesti kindral (endine nimi). 19. Koht Tallinna lähedal. 21. Meie eluase. 23. Jaapani tantsi-

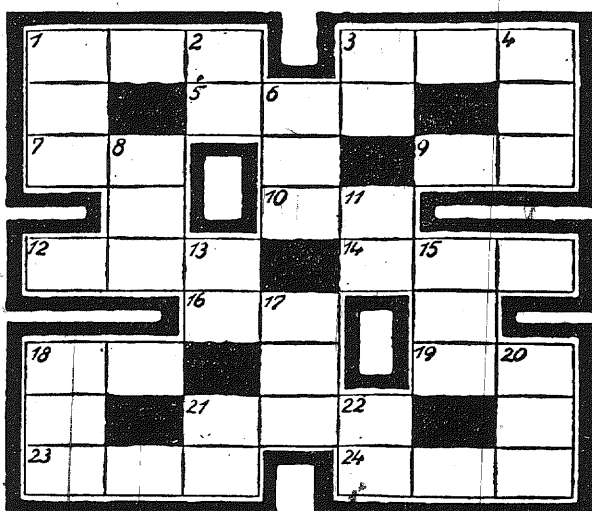
ja (meil esinenud). 24. Hundi kombel häälitsema.

All: 1. Maakond Eestis. 2. Kamber. 3. Mehe nimi. 4. Mari. 6. Eesti diplomaat. 8. Alev Läänemaal. 11. Arv. 13. Surmasaanud Hispaania kindral. 15. Lauluhaäl. 17. Naine Hindrey romaanist. 18. Itaalia ooperikomponist. 20. Prob-leem, kahepoolne küsimus. 21. Naise nimi. 22. Sõja vastane. „T. P.“ nr. 22 avaldatud ristsõnade lahendus.

Paremale: 1. Kaarik. 4. Pastal. 7. Ruulo. 8. Ameerika. 10. Oslo. 12. Emsi. 13. Kamp. 14. Tina. 15. Trapeets. 16. Niida. 17. Raadik. 18. Teisik.

Alla: 1. Kaater. 2. Areen. 3. Kriitik. 4. Plakaat. 5. Soome. 6. Lootsik. 9. Emand. 11. Spets.

Õnnelikud lahendajad. „T. P.“ nr. 22 avaldatud ristsõnade lahendus saabus toimetusele üle 100, kuid üllataval kombel ainult kaks, neist olid õiged. Enamik lahendajaid olid „komistunud“ sõnale „Naine Mikumärdist“ — karjatüdruk „Mikumärdis“ oli Emsi, mitte Emmi, viimast nime selles H. Raudsepa paljumängitud tükis üldse ei esine — Jaan Kärreri „Tõusev rahvas“ omandas August Sommer Tartust, Juhan Kõulase „Häda õnnega“ Evi Liivak Tallinnast.

ülelunnistus helgiheitjate ees

Ameerika roimarid valguse „piinapingis“

Mõne tänavatereka laugusel Broadway'st, New Yorgi konfeti-
stooni-linnas maaalale majade wa-
hele kiitult seisab hiigelsuur hoo-
ne klaaskalises stiilis. Wõiks ar-
wata, et see on muuseum, ülikool
mõit raamatukogu, kui poleks

Kaht rohelist lampi kisketäga, mis
reeda, et siin on politsei.

Siin asub New Yorgi laulula-
tusliku kuretegemisega mõittemis-
organisatsioon pea. Siin punub oma
püünteid Ameerika Sherlock Hol-
mes.

Minult harwa häiritakse selle im-
posante ehituse klaaskalises rahu.
New Yorgi politseiprešidiumi elu
fäid tagaustse kauba, mis wiib muu-
tale inimühikale umbtänavale, mida
piiravad Itaalia linnajao rüpsed
hooned.

Kui paljud inimestest on astunud
selle tagaustse kauba juurde waja-
kapiades jääbawalt oma wabadusel
kui palju mõrwareid, wargaid,
gangstereid ja pangaröömlaid! Nad
tunawse hia enamasti ifka algawa
päewa warajaseimail tundidel. Ele-
gantne noormees, rawitud wälmu-
tega, hästi riieatud, raseeritud, he-
lehalli wikkidabar peas, fõit nad hia
tagaustseid eraantus peentefele
käärawa küljes, mida mõõdamine-
jad waemalt märkawat. Autofid lä-
bi tagaustse töstetoolini on waid mõ-
ni samm. Siis fuleti eelurimise-
wangle uksed ja anti „asjale“ käif.

Elegantfied noormehed helehallides
wikkidabarates on New Yorgi po-
litsei kaardiwägi —

deteftiivid, nagu neid amefikult ni-
metatakse. On wana tõde, et enam-
jagu suuremat roimafid fooritatakse
warajafid hommikul, ja siis on wai-
te fõrwaltanaw peaforteri taga
täis autofid. Autode arwu suure-
nehes hõllawat tagaustse wästas
olewais Itaalia majades telefonid
lärwama. Suureft fagimifef, helis-
tamifef ja reporterite erutatus ju-
tust ärkab mõni itaalia rääpmeis-
ter ja aimab, et täna on jälle
„suurpäew“. Siis on parkimiskohal
mitu rida deteftiivide autofid, ja
nääb nagu et tuleks warahommikul
tõõkawat reporterite fõeraametil-
le hõppe lõppu. Alles kella 9 paiku
jääb selles wästas wäiksemaks. Seft
kell 9 algab „line-up“

„Line-up“ — see tähendab umbes:
riwistumist, wangiistatut ülefuna-
mife algust politsei poolt. Kuif selle
fütüü nimetuse taga peitub terve
politsei töõfisteem, milles rafinee-
ritult fõõfistatakse roimarite pühho-
loogia tundumise funkfi. Kell 9 hom-
mikul lõpeb ühenduspäewine po-
litseiprešidendi kabinetiga. Puntfi kell
9 fuletakse peaforteri teifet korral

Olekuulamine helgiheitjate all.

Kahtlusalune seisab nagu filmistaar jupiter-valguses ja maskeeritud de-
tektiivid holawad teda wahetpidamatult rist-küsimuste „kuulipildujatule“ all.

uksed fuurde faali, milles leiab aset
„line-up“ ja algab roimarite piin-
lit küsitlemine. Wähemal waatijal
wõib filmata kiitawat lawa, mille
fõrgus ja laius umbes 1 meeter.
Paremal ja walemal felleft on li-
hife trepp, mis wiib lawale ja fel-
left 3-4 meetri kaugusel asub wai-
te kantfel, poodium, millel seisab
wägew helgiheitja. Saal on täis
tooliridu, millel istuwad elegantfied
mehed helehallides wikkidabarates —
deteftiivid. Walgustindlad eesrii-
des teemad faali pimedaks, ja kui
politseiprešidendi asub oma kohale,
astub kanisikise amefitfi. Helgiheit-
ja lõõb fõrama. Sambi faalts kus-
tutakse. Algab „line-up“

Helgiheitja kiired walgustawat
lawatreppi, nagu peas mõni staar
efinema publikule. Deteftiivid on
endale ette pannud mustad maskid,
mis teemad nad tundmatuks. Nii
jääwad nad tundmatuks ka neile,
fel õnnestub fitt pääfeda wabadusie
ja kes wõiks faaslati hoiatada nen-
de eest.

Rawale juhataatle mees, kes nagu
hõra hispaania härjawiitlusef põr-
nitfied helebasse walgustele,

fuutmata kedagi eraldada. Lemale
on fuumatud toolitradetel fajad fil-

mapaartid. Selles helgiheitjawaalu-
ses uuritakse igat kiitust, igat ar-
mi naos. Mees ife aga on wal-
gustef pimeftatus. Helgiheitja taga
haigutab õine pimebus. Kuif meel
enne, kui ta fuudab end koguda fel
fiitfal lawal, haffab ta pihfa fada-
ma küsimust nagu kuulipildujaf.
Nimi, elufõht, amet, roimafie pun-
tuwad ühtfifafjad. Näib nagu röö-
wits hele walgustus kontenireeru-
miswõime mehelt roimarite lawal.

Ta anustab, mis ta rääkis fõlme
minuti eest. Küsimust fajab wahet-
pidamata; mõned neift fõrduwad tei-
fel fuul. Wastata tuleb atnult ei
wõi ja. Ülefualataw kuuleb ainult
pääli pimedustef; kui midagi tema
loos fõrwawõrt ei hlap, on ta fees.
Jga mälu on puubulif, eriti weel
felles omaparases miljöös. Roimar
peab end pingutama, et fõada find-
laks selles walgustelöös. Rawa fi-
tus teeb ta ebatindlaks. Ta tähele-
panu on fuumatud fõrraga poljude-
le asjabele. Wõib fõrgefti juhtu-
da, et fiis midagi ei hlap.

Wähim wastuotfufas ta tunnistufes
naelutatakse finni, lõhestatakse, fu-
ni awaneb uufi wõimalust fõnnihaf-
kamifeks. Minult mõned roimarid

fuudawat koguneda ereba walgufe-
ga ja kiitutada end fiitfal lawal.
Siis hafataatle teda taga fundima:
paremale, pahemale, ümberpõõrd!
ebaf-tagafit fõitaf kui teegi jätab
mehe wahustufes ja oma tunnistu-
se fuurde, fiis on fas tegu fiituti-
ga mõi läbi-ja-läbi olawa „poifiga“.

Mehelt helgiheitjawalguses fõa-
wad aga New Yorgi Sherlock Hol-
mesid täpse pihbi, millist ei fuuda
anda paber, foto, film ega gram-
mofon toffu. New Yorgi politsei
tõõtab oma „asjale“ kallal elufate
mõestufte abil. Siin on kohal fõit
peaforteri pead prešidendist igasu-
gustef riwifidendi ofarigef, eelpõs-
tidendi milfionitellnna tänawail, ho-
tellides ja ärides. Seepärast ei wa-
jata mingeid märkust, pabereid ega
allfiftrju.

Selles pole aega. Politseilife eel-
murrimife aeg on U.S.A.-s pira-
tud.

24 tunni jooksul peab iga wahis-
tatu wiidama kõhtumifit ette,

kes ofustab ta ebasõbife faatufe.
Kõhtuhoones faab roimar endale ad-
wokaat, kes fõigepealt fuwitab
oma fiendil wäitumist feni, kui ad-
wokaat on asjaga furfis ja wõib
loo fanda ette kõhtumifile. Kõhtu-
nifu ees on aga roimar ja polit-
sei ühfefugufed. Seal mafawad mõ-
lema tunnistufes ühfepäifu. Selle-
pärast pole kõhtumife ja politsei wa-
hel fuigti fõija fõprust. Kõhtumifel
pole ühfie fõpru.

Kuif wahet tuleb ette, et polit-
sei ülefab kõhtumifile. Mees on ala-
ti juhub, mil politsei nimi ja an-
on manguis. Ümbõrghit lawe röö-
wiitaid, kuulipildujaga maha niide-
tud postiametnike mõrwareid, fõce
Nelsoni ja Dutch Schultzi laste-
röömlaid peeti

wahetpidamata 48 tundi line-up'i
all.

mida jättati weel politseiwanglas.
Seejures wahelduwad ülefuna-
lad, helgiheitjad on armutumad kui
fünagi oma erebuses ja roimar ei
fää minufitfi hõnge tagaft tõmma-
ta. Jffa ja jälle aratatakse ta üles
ulpmastef, kui ta waijub raames-
tunult kofku, funi ta wastupanu on
fõpifult murrud ja ta atnult rawu
ühfab, unustades fõit muu.

Hiifugufel hetfel wahet tunnis-
tab ta fõige olawaim roimar üles
oma roima, reedab oma faasfiihla-
fed ja paljastab terve roimarite-
oraamifafiooni wõrgu. Siis on de-
teftiivel fuur päew. Piinlikkude
riwifimufte omaparane fõisteen
helgiheitja walgusel on jälle ofu-
tunud tõõfufaks.

Veidi liialt mehelikuna

nääb fel pühfi taanlanna Hilbe Krah-
wintel-Sperling. Tallinnasfi tuntud
tennistuuluf, kes wõiduga prantislanna
Simone Mattieu ile tuli Prantifufe
meistrifis.

Pole just kadestamisväärne

olla selle hambaarsti „nahas“. — ühfel
Ameerika hambaarstif tuli hiljuti Los
Angelesfi loomaalas täislaswanub lõwil
arstida murrunud hambaft. Kaste on
fõlida, fumb on fuurem fangar — fas
hambaarfti wõit fannatifikult operafiooni-
laual istum lõwi.

Gespool oli juttu kuninganna las-
teft ja nii mõnestki lugejas wõis
teftida mõte, et palju fiis neid ifka
fellefif ühfajalife abielu wälief wõiks
fõidida. Wõit abieluluf kuninganna
taas?

Ei. Jga kuninganna abieluluf waid
fõrd elus. Aga ta fuunnitab felleft
ajast alates niitid ifka waid poeg-
lappi. Ning päris fõfemife bulga.
Wasterohtufelt waewalt fõegat meie
faasagne ühfifonna emadef wõiks
temaga wõistelda.

Fõnesolewa riigi kuninganna fin-
gib elu terwenistfi — mitme-
kümnelle tuhandele tulewafele riigi-
fõdanikule!

Tõepoolest! Ma ei waleta. Peafin
waid nii palju juurde weel lifama,
et ta neid oftefohe miit ei fuunnita,
aga ta muneb 3000 muina õõ-päewa
jooksul fõojabel fuwefundel. Seft
juttu on — nagu niitid wõit fõigile
felge — emamefiflafef, mefifafef fu-
ningannaf, kes walitfied mõnefaja
mehe — fõfemefifafef ja faja tuhande
tõõfite — tõõfifemefifafef üle.

Wende ühfifond on tõõfifi fõlline
fummaline kuningariif ja neil on
tõõfifi fõllifed tõõfifad ja waprab
naisolendib, kes ifegil oma elu too-
wad ohwifis waenlasega wõitufes-
le astudes. Sõjamereliste haam
nimeft pärast mefifafef nõelamifit tõm-
bus fõffu ning murrab mefifafef afi-
la — mürginela, milline wigastuf
aga toob neile furma.

Aga ta nende mehed, kas ne-
madfi pole fangarid? On ju fuu-
remeelufis õhmerdada end fellefeks, et
ebasõbif faaks wõimufifeda jällegi
naifed.

Meie, kes loeme endib fiwififseeri-
tud maailma meesteks, fiill nii
fuuri õhwrimeelufit naiste fuhtes
üles ei näitaks? Wäde on ju neid-
fi mehi, kes ei kohaks, et efimene
nende järglane ei oleks priifte poifs.

Sammalpea.

Arsti juures. „Näbi, näita niitid
tõõfifõrrafefle oma fõelt.“
„Peau ma felle piffa nina fa te-
gema.“

Sammalpea

Salapärase kuningriik

Kas tunnete maailma fummalife-
mat kuningriiki? Kas tunnete fu-
ningriiki, kus walitfewad fummal-
fimid kombat? Ma ei fiile alal ta
nime ega afutõhta, fõft hiljem ween-
date felles wõit ifegit. Seepärast är-
ge fiitfeg fõalfet fummalifit ühfis-
fondifiku olufõrda kuuldes, et fel-
lit kuningriiki pole ühfie olemas.

— Ei, ta fiitfi efifiteerib.
Nii ifendafit pole juft fuure elar-
nikfõnnaga — fõal on waid fõige
enam 150.000 elaniku. Kui elanike
arw fõawab fuuremaks, fiis lahufub
fõalt ofa elanike ja afub offima
endale uut terriooriumi.

Riigi alamafefis enamifus on nai-
fied. Tõfi, — meil fa mujalgi walit-
fied naiste ülefmaal, aga fõal on ta
eriti fuur, fõft fõgu riigis on waid
mõnifada meeft.

Muidugi on fõal fiis meestel
tuldune põlit mõteldafie. Nii ongi fõe
efialgafel wafifufel. Mehed ei fõe
ühfie tõõd! Nende õlgadel ei lafu
fa riigikaitfe ülesandeb, waid rel-
wad on ufalbatud naiste hõõltes.
Meestel ei nõuta mingeid fõõfuf-
tufi naiste fõitfeks, fõft fõal on ju-
ba jõutud ühfifigufufe nõudmifis
ülegi meie naiste unistufte —
wõim on täielifult naiste fões.

Sõlline logetumine aga ei näi
mõjuwat juft hästi meestef terwifefele,
fõft nende eluiga on fõfemifelt poole
lühem kui fõalfefte naiste oma. Ja
et fõa fiitfika, et neid juft wäga
hästi kohetdaf, waatama fellele, et
näitfifeli nende heafu eest hõõfifef-
tufef.

Kriififagadel ja ifalduf-faafatfel
walawad naifed oma wõia ifma ar-
muta meestefele. Ofa neift fõadefafie
maalt wälja, ofa aga mõistab fõõus
armutult furma. Wanginajaf ilalpi-
damifit peetafie fõal fiigfeks tuluf.

Aga dieti ongi mehed tegetawal
määrat wangid, fõft nende tegetufes-
wabafus on fuurefti piiratud. Ku-
rameerimine alamafit looft naistega
on furmanuhufufe õhwardufel fõe-
latud. Ühfifõrtaatfief kuuluwad
fõitf mehed, aga naistef waid üks.

See on riigi kuninganna, fõft loo-
mulikult peab naiste riigis olema fa
walitfifafis naine. Ühfifõrtaatia et
fuuda läbi wõia oma taget, fõft
naiste päralt on ju fa fõjawiigi,
ning mis on riigi walitfifef ifma
fõjawaelife toeta? Efimene wõis fu-
fufafis ta hetfelifelt.

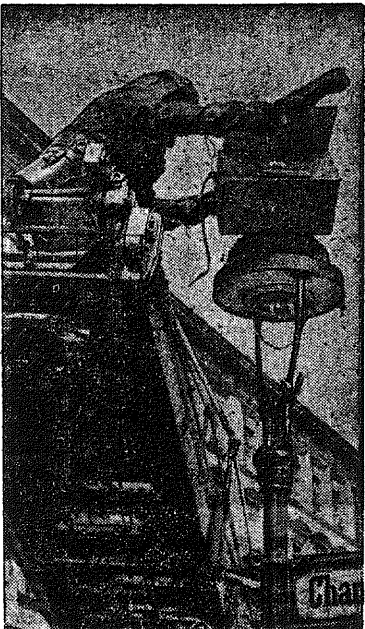
Ja määfufid tuleb ette fõal fõge-
li, mis tihti lõpewad fas wantane-
wa kuninganna afendamifega noore-
maga, — wõit lahufub ofa rahwas-
tifufit demonftratifufelt oma uue
fõõfifuga eesõfifas. Wafefef-wahel
lahendafafie konfifitfid aga fa rahu-
lifel teel lepitufõmifõfioni poolt.

Parimafis wahendifis on lepituf-
fõmifõfion fõnt leibnuf fõhe waenu-
life leeri puhul ühf troonifõndidaf-
ti hufata. Seft wanade traditfõfio-
de kohafelt wõib riigifalitfifef fa-
hal afuda waid fõrgeft looft naine,
fa fõna pole alati fõepärast uurt fu-
ninglikku naift, fiis ongi afi fõlliga
lififideeritub.

Waprab on neid naifed wõlles fu-
ningriigis. Aga omamoodi fõgar-

lit ofa langeb fa meestefele. Teata-
wal määrat moodufatwad nad fu-
ninganna haaremif. Sõotufis teififu-
gufef fiitfi, kui meie oma eludes
fuudafime fuufufelada.

Minult üks neift pälmifis funin-
ganna tähelepanu ja wõib weeta

Mesilased miljoniellnna sensat-
siooniks.

Uhe Berliini peatõnawa elektrilater-
nale laskus hiljuti suurima südamera-
huga suur mesilaspere. Alameeritfi
tuletõrje, linlase abimees kõigis hõda-
des. Tõnawaliikumine peatus, sajad
inimesed jälgisid hufiga, kuidas mas-
ki ja kinnastega warustatud priis-
mees ronis pikale redellele ning asus
mesilasperet kühveldama kaasa wõ-
tud kasti.

Nõudlik. „Teie hotellinumbri-
pole ma põrmugi rahul. Kogu
piiklus hirt ahju taga.”
„Ja mida te siis tahate? Pean
ma teie paari nädala krooni eest
palkama teile Schallapini laulma?”

Armastus. „Miksal ja märkafid
esmaforbist, et mind armastab,
Daga?”

„Siis, kui ma vihasin, kui
keegi sind nimetas idioodiks.”

Sõna. „Selle juudiluga armsam,
olen ma sulle kõik öelnud.”
„Palun, ütle veel üks sõna, ma
ei saanud ühest sõnast hästi aru.”

Kawal. „Su väljanägemine on
ju muudu päris kena, armas sõber,
kuid peafid end rohkem kuuluta-
ma.”

„Teefin jeda meeleldi, kuid ma
ei saa ärist eemalduda.”

„Monoh, küllap äri tuleb ka ilma
finuta toime.”

„Võimulikk! See's see ongi!
Ma ei või ometi teha nõnda, et
nad jeda märkama hakkavad.”

Täbar lugu.

Kergita meid rohkem, Rusti, mul
jää jalg alla.”

Loodusel saladused. „Selge, turis-
tijad, kuidas need kaljurahnu-
sita on tekkinud?”
„Need rahnu on siia jäänud kan-
tud.”

„Sool! Aga kus need jääb siis ise
on?”

„Mä jääb mõ? Käfid nusi rahnu-
ad tooma.”

Minuke. „On teie perekonnas ka
keegi kunagi hea pariti teinud?”
„Jaa — minu naine.”

Shottlane. Shottlane läheb apteeki
ja tahab osta tühja pudelit.
„See maksab viis pentsi”, se-
tab apteeker.

Shottlane nägu venib ptkaks.
„Teate”, ruttas apteeker seletama.
„Kui ma teile midagi panen pude-
lisse, saate pudeli maksuta kaasa.”
„Tore! Piltte siis üks kord pu-
delisse.”

„Ma ei tea”, kahleab teatri direk-
tor, „kas te sobite näitavde osade
mängijaks?”

„Eis katsetage minuga kord”,
anub noor näitlejanna. „Teie mi-
nuga proovileping ja andke 100 kr.
amanssi.”

„Oi, oi!” ütleb direktor. „Nüüd
näen, et olete juba liiga näitiv.”

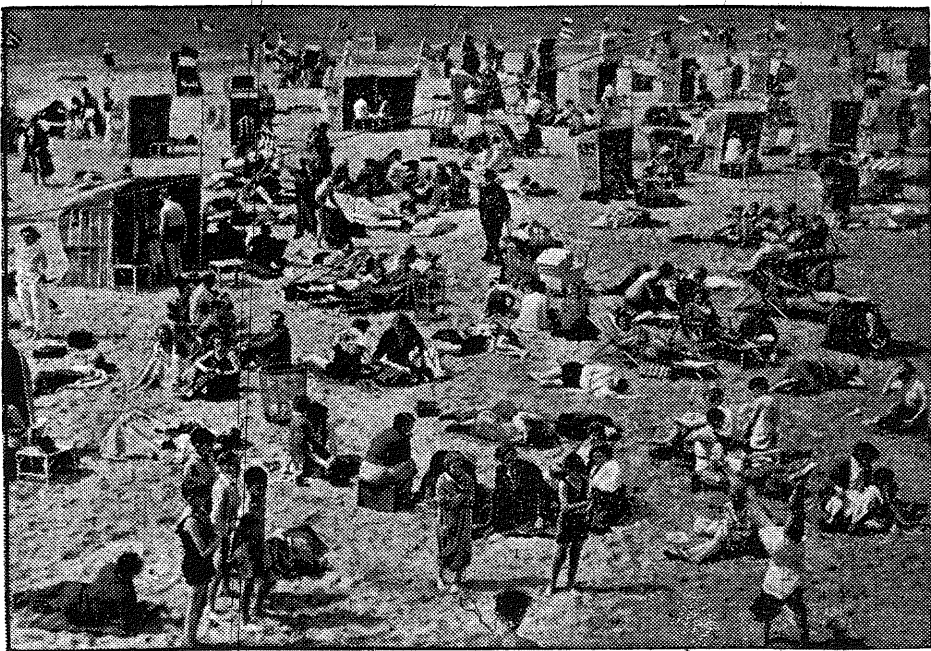

Vanaemad.

„Härra direktor, kas tahan juba tell
1 lahutuda?”

„Kas tänä jällegi maetalle teie wa-
naema?”

„Ei, mu teine wanaema abiellub.”

Elu voogab Pirita rannal

praegustel kuumadel päevadel peaaegu sama kõrgeid laineid lüües kui siin — Palm Beach'is.

Nii sündis kaitseleit

Pauk, mis tegi imet. — Poisikesena Omakaitse ridadesse

Mõni aeg tagasi peeti kaitseleitide
malemate pealiskute koosolekut, millel
muu seas kindlasti määrati ka ühtiku-
te malemate abutamiseajad. Neiks on
armastatud omaaegsete omakaitse üh-
tuste abutamiseajad. On ju nende
ühtuste ohtudeks järglaseks praegune
kaitseleit. Meie teadus sel puhul mõn-
da

„elle organisatsioon omaaegset
tegevust — just Wiljandis.”

Olin tol ajal koolipois, puitamis-
plaane haudumas. Mõtleni teal-
koolis ja meid hiljem eesti güm-
naasiumis. Oli see 1917. aasta lõ-
pupoole ja 1918. aasta algul. Kuigi
ma ei ole üldse kindel, kuidas see
meie omani ja pikku igal pool re-
etis alaealist, ei olnud puudu heast
hingest ja rahvuslikust vaimustu-
sest. Wiljandis mõnikord fiks Wa-
natar, Pöggelmann, vennad
Lombafid — teine neist alles kooli-
pois, aga agaralt punaarmee-
ridades, siis Epstein ja mõni muu-
gi mees. Peeti mittinguid ja jagati
püüde militaarsele, kes mõit olid
mõeldud forra hoidmiseks, kuid kes
ise maid forra rikkusid. Igat mit-
tingul kruviti inimeste meelt üles
võimatu ja naeruväärsete lüba-
dustega, mis järeldas üldist for-
ralagedust veel enam. Siis levis
linnas kuuludus, et

„eestimeelised mehed on kofin löö-
nud ja organiseerivad omakaitset.”

See mõjus enamlastele nagu nõ-
lapiste. Noorem Lombafid käis rin-
gi ja uuris kaaskõpilastel, kelledest
armas, et need asjalt midagi mõits
kuulnud olla, praalides avalikult, et
igalüks, kes pole nende poolt, saab
pistetud pokri. Ja olgi praeguse
ringkonnakohtu ruumidesse viidud
finni üks ja teine kohalikest filma-
paikimatast tegelastest. See oli 1918.
aasta algul, kui hakkasid ifka enam
ja enam lewima kuuludused, et lõuna
poolt lähenevas sakslased. Puna-
eestid ei olnud neid kuulust kategeoori-
nende tegemusest paistis aga, et nad
ise ka oma mõnu kelmusele ei usu.
Ühel päeval lõukime paari kaas-
õpilasega Wiljandi kohtuhoone ees.
Selles ajus siis tribunaal, wangi-
deruum ja muud enamlaste malitse-
mises hädawajalike asju. Järsku
figines me juure keegi mees, ütles

meid tundwat ja tundiski, paludes
tulla appi, et päästa kohtuhooneid
ja dokumente. Olime kutses meeli-
tatud ja jalapealt nõus — liatagi,
kui mees lubas meid hiljem oma-
kaitsele püüa alla panna ja enam-
laste wäsi laata. Saimen temalt
korralduse tekitada kohtuhoones paa-
nifid, et ära hirmutada seal dofu-
mentide wirnades forimat kahlast
inimurdu. Saanud lähemad nä-
punatted, wajuime kibealt hoone
trepi üles ja alustime teostama
seletatud kawakust. Wähidõurti, kel-
legi wenelase, meelitamine warsti ja
tergesti teie ruumi — ja siis tegi
me jeda, mis kästi.

„Kis meit wirtsas wäsi maad,
muidugi nii, et keegi ei näinud,
laadud laengu —

Käis kelmine pauk — ja siis panime
fijama, et lastakse ja lastafel. Selle
fõige mõju oli niitugune, et ruumid
tühjeneid peagu filmapikkusest. Kuna
farta oli, et meid mõidaks kahilus-
tada, kahiluse all olime mõnede as-
jade pärast enamlaste juures juba
nii kui nii, siis andime fijaga ja
efimestena jalgadele walu. Selgus,
et see wiimane oli olnud ühna tark
tegu, sest hiljem olewat meid seal
ohtuud. Kas ja kuipalju sest faju
oli, kes jeda teab, hiljem polewat
puna-efid julenud rahwast aga enam
wabalt finna majja lasta.

Need on vast hambad!

Wana jõekäni järeldamisel Union
Coral Tõuühis (USA-s) leidis üh-
lised mingi eelajaloolise hiigelsuuta
hambad, millest igalüks laulus 6,5 kilo.

Kualutus.

6000—12.000 fnt. teehite
kässolewal aastal fõrtwaltõona
tõõttades wabadel tumbidel:
arstirohtuainete, tembelatid
postmaride, wanade rahade
jne. forjamine alal. Wafkame
neist arstirohtudest funi 7 kr.
fg., postmaridest funi 13 kr.
tiff, wanadest rahadest funi
1000 kr. ff. Asjalt huijatutuil
palume laata oma adre-
fide hinnafirja raamata jaa-
mijeks. Wadr.: G. Sun, San-
gaete, Uutküla pf. 8. „M ja
N” ajatond.

Anekdoote suurmeestest

Tema teadis paremini.

„Siin effib Goethe!” on tuntud
fakfa naljafõna, aga ainult wähesed
teamad selle teffimisõngu.

Goethe teoste wäljaandmist for-
raldas kõlmi õpetlane Dünker. Ta
tegi jeda piinliku hooli ja täpufega
— wähest liigagi fuure täpufega,
nagu näitab järgmine juhtum:
Goethe kirjutas ühes kohas, et ta
olewat diett ainult üht naist töff-
felt armastanud, nimelt Pili Sch-
nemant. Selle fuure on Dünker
kirjutanud märkuse: „Siin effib
Goethe! Ennem mõiks ta jeda bel-
da Friederichet!”

Suur haug.

Kord nägi Goethe oma afnast,
kuidas kõõgipõis hüllis läbi pargi,
fuur haug hõlma all.

„Ei, pois!” hüüdis fuur firjanif.
„Mis efsfellents käitwad?” fõge-
les fõhmunud pois.

„Ma käfin,” wastas Goethe, „et
kui ja edaspidi veel tahad mu kõõ-
gilt mäne kala wälja wita, siis emb-
kumb, kas mõtab pifema kala mõi
riietud pikemasse fuueffe. Selle
fuure hõlma alt seal wõib wälja
haugi pea, ja see ei pafu filmale
ilufat pifti.”

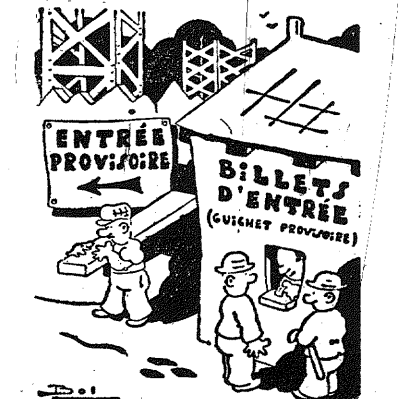
Nästal 1911 põõrõus polaarmaade-
uurija Scott Lloyd George'i poole
palmega, rahalist toetada tema
eefseimat uurimisefpeditõont.
Ingliste wabameelsete juht furus tal-
le piftu oma nimakaardi ja ühe
põhjatufitta, kuid purutaufale
fuurmaafaniku adreffi. Wiima-
ne olewat elamalt huijatatud põhja-
maade uurimifelt. Scott fõlastas
meelt ja fõffis järgmifelt hommikul
jälle Lloyd George'i kabinetis.

„Noh,” fõffis wiimane, „oli tell
õnne?”

Scott naeratas rahuldufult: „Ja
kuidas meel! Ja andis mulle es-
malt tuhat naela. Wifkummend
tuhat faan fõis, kui fuundan teid mee-
litada mu efspeedifõoniga faafa fu-
lema. Kui aga õfkan veel afia
nõnda ajada, et fuulen fealt tagafi
ilma teieta, siis maksab ta mulle ühe
miljoni.”

Cromwellil oli mõifeks, kui oli
tegu eriti tähtfate afiadega, diftee-
rida oma sekretärile fõlm mõi nefi
firja, fõit üfsteifele mafufäima fu-
luga. „Miks te nõnda keete?” fõffis
ford sekretär. Wastas Cromwell:
„Et jätta teid teadmufeks, milliffe
nimelt ma annan fuulteri kätte edaf-
toimefamifeks.”

Miks Juuli ei rääkinud vene keelt? Prantslane naerab Pariisi maailmanäitust

Nii on lood!

„See pilet õignustab teil peale muu
afetada kohale ühe nurgafimi.”

Pori põlvini.

„Noh, kui fima! Nüüd tuleb?”
„Maailmanäitufe awamifelt.”

Toimetusi:

Tallinnas, Pikk tn. 40.
Avatud kella 8—14. Telef. 454-46.
Vastutav toimetaja G. RAHNULO.
Väljaandja kirjastus
o.ä. „Uus Eesti”. Tallinn.

Peakontor:

Tallinnas, Pikk tn. 40.
Avatud kella 8—17.
Üldtelefon 442-06.
Kirjavahetuse adreffi:
„Tallinna Post”. Tallinn, postkast 423.

Tellimise hind:

1 kuu Kr. —25 Kr. —15
3 kuud „ —75 „ —45
6 kuud „ 1.50 „ —80
1 aasta „ 2.75 „ 1.50
Lätti ja Leetu sisemaa hinnad. Mujale
välismaale Kr. 0.50 kpus.
Adreffi muutmine 25 senti.
Ühikunumbri hind 5 senti.

Tellimisel võtavad vastu

kõik postiasutused ja „Uus Eesti” peakon-
tor, abikontorid ja esindajad kohapeal.
Rutem saate lehe, tellides kohalikust
postiasutusest.
„Tallinna Post” ilmub 1 kord nädalas.

Kuulutuste hind:

Kuulutuse küljel 6 senti, teksti sees 12
senti, tekstis 15 senti ja tekstis teksti
kirjaga 18 senti m/m ühel veerul.
Kuulutusi võetakse vastu kella 17-ni.
Kuulutuste osakonna telef. 442-06.
Posti jooksev arve 535.